

## ROSA POU

*Entre monosíl·labs*  
(Temps Record)  
CANÇÓ D'AUTOR

Ha de ser una tasca difícil concentrar en paraules tan curtes tantes idees com les de la cançó que enceta el disc de **Rosa Pou**: "Cap cot". I sempre és agraït sentir-les ben acompanyades de boniques melodies que ens traslladen a un univers on l'electrònica sua recorda videojocs, cucuts i aneguets de plàstic. Aquest és el disc de debut d'un personatge musical que s'ha bregat tot col·laborant en projectes d'altres –**Xavi Lloses**, **Gerard Quintana**– i que ara es presenta amb tantes aigües com les que se li ocorren a "Aigualida". Les paraules són la joguina que utilitza aquesta cantautora empordanesa, produïda per **Lloses**, amb un disc que demostra que té una gran veu i molta perspectiva. A poc a poc, frec a frec, pas a pas: una preciosa i precisa posada a escena. ELISENDA SORIGUERA \*\*\*



## MENAIX A TRUÀ

*Guia de petits senyals* (Música Global) POP ACÚSTIC

Cinquè disc del trio format per **Cris Juanico**, **Juanjo Muñoz** i **Toni Xuclà**. La veu genuïna del menorquí, els jocs de veus i els acurats arranjaments a la manera dels grans grups de folk-rock nord-americans, al costat de la sapiència compositiva dels tres músics, continuen sent els valors que sustenten el projecte. Al repertori, però, hi ha novetats significatives: s'hi afegeixen els signes dels temps, com la lletra sobre el moviment del 15-M a "Plaça Catalunya", o la vida moderna i les consabudes relacions amb ordinadors pel mig a "Amors de pantalla". Hi ha també històries de tall més clàssic i bellíssimes melodies, com "Una bona nit" o l'ondulant "Mil llàgrimes a la mar", feta a mida per a la veu de **Juanico**; l'adaptació que **Muñoz** ha fet d'"El vent ens portarà", obra del grup francès **Noir Désir**; la fantasiosa peça instrumental "Algun lloc entre els arbres" al bell mig del disc, i la melangiosa "No em deixis sol", peça amb què **Xuclà** s'estrena com a cantant. I se'n surt prou bé, la veritat. **Nova munició en forma d'unes melodies rodones d'esmerçat folk-rock acústic per a un superterrio a la catalana.** J.M. \*\*\*



## IVETTE NADAL

*Mestres i amics*  
(Right Here Right Now)  
CANÇÓ D'AUTOR

Una desena de musicacions poètiques protagonitzen el tercer treball d'**Ivette Nadal**, que s'obre amb la contundència del tema "Però estàs content" d'Anna Aguilar-Amat, un crit a una solitud viscuda sense planys. El reguitzell de versos porta a la calma de "Cançó de bressol per un osset de peluix" de Víctor Sunyol, on si t'adorms 'seràs l'alè d'una abraçada'. Entre els *Mestres i amics* d'aquesta poeta i cantautora hi trobem Joan Vinuesa, de qui canta "Arbre meu", l'arbre de la vida. Entre les estrofes d'Enric Casasses, "Tres quarts" és el moment escollit per ser musicat en aquest treball: un crit a l'amor a qualsevol hora. Els acords de guitarra condueixen fins a "La lluna, la pruna" de Santi Montagud i el darrer poema adaptat és "Si vénis, amor, i jo no hi sóc..." de Francesc Garriga. En aquest nou disc tampoc hi falten els mots de la mateixa **Nadal**, que regala "Mariner de terra endins", un rocker "Calaix de dalt", "Cristina" i "Mantra" (amb **Eduard Canimas**). I la història no s'acaba: l'àlbum es complementarà d'un DVD amb un videoclip en 3D de la cançó "Calaix de dalt" i un documental amb una breu entrevista, tot fent un cafè, amb cada poeta musicat. **Com en un bon plat: si hi ha ingredients excel·lents i està cuinat amb l'amor que respiren les musicacions, el resultat és tan deliciós com el disc Mestres i amics.** ELISENDA SORIGUERA \*\*\*\*



## MARIA RODÉS

*Sueño triangular*  
(BCore Disc)  
POP D'AUTOR

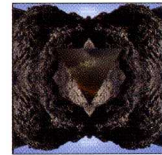
Després de l'inici de la seva carrera a **Oniric** amb **Andy Poole**, el primer disc que va signar la cantant i compositora va ser *Una forma de hablar* (BCore, 2010), al qual ara segueix aquest segon treball. Amb mil i un petits detallets sonors, **Maria Rodés** inicia l'àlbum amb "Te vi", que atrapa per la seva atmosfera flotant. A "Cae lo que fuego fue" els camins del desamor els transforma en rivalitat creativa i camina a pas ferm per sons fronterers fins a una declaració de principis especulatiu, "Haz lo que te de la gana". Un *divertimento*, amb aires de pati d'escola, és "Lejos de Pekín", però pots ser és el contrapunt ideal per presentar "Mirall", una gran cançó que aborda la pròpia por. Unes gotes d'aigua introdueixen "Algo y nada a la vez", per tal de continuar amb el tarannà tranquil de les cordes, de saber-se alguna cosa i alhora no res. "Hum!" és l'altre tema en català del disc, navega amb "Transiciones", fa un valset a "Anabeluna", una aclucada d'ull amb **El Guincho** a "Qué fácil" i clou amb "Mírate". **Maria Rodés té un somni on deixa créixer l'estrany.** H.M.A. \*\*\*



## GUILLEM ROMA

*Oxitocina*  
(autoeditat)  
POP-FOLK

Es veu que l'oxitocina és la molècula de l'amor. És així com **Guillem Roma** i la seva **Camping Band Orchestra** han decidit batejar aquest disc de dotze composicions pròpies en català i anglès. És de fet el seu segon treball. Fa cinc anys va gravar *Secret Place* (Afonix, 2007), i ara, després d'un temps vivint a Mèxic i Cuba, presenta un disc ben definit i madur, on l'acompanyen una bona colla d'amics músics. El treball en equip es nota, perquè cada peça sona amb un vestit fet a mida. No hi falten ni la secció de vents on la música ho demana, ni les prescriptives guitarretes, ukeleles i mandolines que tan marcadament defineixen el so del pop-folk, ni l'acordió de **Marc del Pino** donant gruix i categoria al repertori, ni un to fronterer que travessa les cançons... En aquest sentit podríem dir que *Oxitocina* 'maneleja', però ens quedaríem molt curts, perquè també hi ha treballades notes tex-mex a "Desert", o corda, música de cambra i uns perfums italians a la fantàstica "Una petita cosa"... Un disc d'essència popular. J.M. \*\*\*



## SAMITIER

*Mirador*  
(The Indian Runners)  
POP-ROCK

Si el primer disc de **Samitier** –*Missatges de l'aigua* (Nòmada 57, 2010)– no ens va semblar tan bo com el que havíem viscut als seus directes, ara amb *Mirador* ho han resolt amb molt bona nota, demostrant que amb bones condicions –possiblement hi té alguna cosa a veure el productor **Paco Loco** i els seus estudis al Puerto de Santa María– són capaços de plasmar en un disc la seva potència i vitalitat. Així presenten unes cançons noves que són com un bon passeig pel "Camí de ronda", on conviden a anar vorejant la seva costa sonora amb la brisa guitarrera tot descabellant-nos. Una via que ens porta fins al "Mirador", un espai des del qual el cantant i lletrista **Adrià González** deixa escrit tot el que ha vist. **Nova carta de presentació que demostra que Samitier és un dels preuats tresors de l'escena del nou pop català.** E.S. \*\*\*\*



## ANDREU VALOR

*A l'ombra de l'obscunitat*  
(Mésdemil) CANÇÓ

Pots ser un utòpic però segur que és un valent. **Andreu Valor** continua pensant que un altre món és possible, i així ens ho fa saber en aquest nou grapat de cançons d'aires artesanals i entranyables fins a la visceralitat, marcat pel so de les guitarres acústiques i la suavitat de l'acordió de **Borja Penalba**, amb puntuals i subtils aparicions de cors, piano, violí, dolçaines... És un disc introspectiu, però no és un entotsolat, ni molt menys, perquè s'hi respira amistat i sentit de la col·lectivitat per totes bandes. A la cançó "El progrés" és, segurament, on es proclama més explícitament, amb una crònica que explica com els nous músics "han obert la caixa de pandora amb la justa intenció de canviar el País amb la cançó". **Cris Juanico**, **Miquel Gil**, **Cesk Freixas**, **Xavi Sarrià** i **Bertomeu** alternen les seves veus a l'arrambada "Història d'un amor alternatiu", una de les peces més atractives, mentre que **Feliu Ventura** apareix a "Sense la terra promesa", basada en un poema de **Manel García Grau**, i **Pau Alabajos** col·labora a "No m'oblignes". **Cançó d'autor intimista, melancòlica, crítica i sempre compromesa amb el país i la cultura.** J.M. \*\*\*